

FELVÉDEL.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:

Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok
a szerkesztőséghez küldendők, —

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmond
sor 5 kr. — Bélyegdíj minden be-
tatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronként 15 kr.

a hirdetések a azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ
Karsa Tamás.

Kiadó:
Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:
Füzteza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Kinevezés vagy választás?

III.

(Folytatása.)

ME. Az én nézetem a felelős miniszteri kormány-rend-
szer, és megye-rendszer megférhetőségéről körül-beütl
a következő eszméken alapszik:

1848. évig testületi (dicasterialis) kormányunk,
és megyerendszerünk volt. 1848-ban a törvényhozás az
előbbi helyébe felelős miniszteriumot állított. Ez által, a
mint nem volt szándéka a megyei rendszert megszüntetni
— úgy meg sem szüntette azt.

Hogy a törvényhozásnak szándékától távol — a
legtávolabb volt a megyei rendszert eltörölni, vagy csak
gyengíteni is, — tudjuk, nem azért, mert az egész
1847/8-ki országgyűlési tanácskozásokat végig hallgat-
tuk, és figyelmesen hallgattuk Pest megye követének —
Kossuth Lajosnak — azon messzeható indítványát is,
mely az öszves országgyűlés által egyhangulag elfogad-
tatván, az akkor országlott felséges király által az első
független felelős magyar miniszterium kinevezetésével
teljesített is; — de tudjuk azon indítvány indokolla-
tásából, tudjuk az indítványozó hirlapiró — és tudjuk az
ő, és más akkori kitűnő honfiaink publicistai működé-
séből, kik bajaink forrását, sérelmeink eredetét, sőt
még épen haladásunk akadályát is koránsem a megye
autonomiájában, de a kormányban, s nevezetesen abban
keresték és mutatták fel minduntalan a nemzet előtt,
hogy országunk kormánya a bécsi kormánytól nem füg-
getlen, — ezért kellett tehát független magyar kormány;
— és hogy — bár a kormány felelőssége számtalan tör-
vényekben ki van mondva — testületet felelősségre
vonni szinte lehetetlen, — kellett tehát a testületek he-
lyett egyes minisztereket állítani, a kik már szemé-
lyesen felelősségre is vonathassanak, — vagy is kellett
felelős miniszterium

Nem volt tehát ok, és nem volt szándék a függet-
len felelős magyar miniszterium végett eltörölni a
megyéket.

Sőt inkább ellenkezőleg mindazon hazánkfiak, a kik
a nagy változás előidéztetésén dolgoztak — mély meg-
győződéssel ösmerték el és hangoztatták mindannyiszor,
hogy azon hibás kormány mellett csak is a megyék men-
tették meg honukat s annak alkotmányát; — és nem
hogy eltöröltetésén iparkodtak volna, még inkább erősí-
teni óhajtották azokat; — és innen veszi származását
azon egy változás is, a melyet az 1848-ki törvényhozás
kimondott, a menyinyiben az addig csupán a nemesség-
ből állott megye-rendszerbe a népet is fel vette.

Nem akarta tehát azon törvényhozás a megyei
rendszert eltörölni; — de világosan kimondva nem is
tette azt: gondolom, ezt a t. gróf sem állítja. Ugy látjuk
azonban, hogy sok másokkal együtt — a kikkel nem
egyszer volt alkalmunk szóval vitatkozni — azt hiszi,
hogy a miniszter felelősségében már benne van minden
megyei, minden autonomisticus életnek kérélehetetlen
halálos ítélete. — Isten ments meg!

A felelősség szeréntünk különböző. Ha pénztárnok
vagyok — felelős vagyok arról, hogy a bevett pénzt
megőrzöm, és nem saját tetszésem, de csak az illetőnek
utalványára adom ki: nem vagyok felelős arról, hogy
egy harmadik a mivel tartozik, pontosan befizeti, — nem
arról, hogy a kinek kezéhez az utalványozott pénzt
kiadtam, azt oda fordítja a hová kell. — Ha juhász va-
gyok — felelős vagyok arról, hogy nyájamat hanyag-

ságom vagy ügyetlenségem miatt fogatkozás ne érje:
nem vagyok felelős arról, hogy a gypaju olcsóbban ne
keljen mint tavaly. Ha ügyvéd vagyok — felelős vagyok
arról, hogy felem érdekét el ne áruljam, ügyét el ne ha-
nyagoljam: — nem vagyok felelős a bíró ítéletéről. Ha
katona vagyok s egy hadtest parancsnoka — felelős
vagyok már nem csak arról, hogy magam kiállok az
ellenség elébe mikor kell, de hogy egész hadtestem
is kiáll velem. — És végre — ha *Miniszter vagyok?* . . .

Ha Miniszter vagyok egy nem alkotmányos, de
korlátlan hatalommal kormányzott országban — akkor
igen is, épen olyan lehet az én felelősségem a korlátlan feje-
delem irányában, mint az említett hadtest parancsnoké a
főparancsnok irányában. De itt minden a fejedelem tet-
szésétől függ. — Ellenben

ha miniszter vagyok egy alkotmányos országban,
— felelős fel- és lefelé — az alkotmányosság tiszta
fogalma szerént felelős vagyok a fejedelemnek adott
tanácsaimról és felelős vagyok saját tetteimről, — de
teljességgel nem a másokéiról. Felelős vagyok sokkal
inkább arról, hogy ne tegyek, mintsem hogy tegyek; —
hogy ne tegyek semmi törvénytelen, semmi önkényest:
nem pedig, hogy a legutolsó emberig mindenki ugy
mozogjon, rendeleteimre mint a katona a vezényszóra. Ez
épen nem az alkotmányos parlamentararis kormány, de a
bureaucratia alatt történik.

Alkotmányos országban a miniszteri felelősség
terjedelme a törvények és intézményektől függ, — és
nagyon természetes, hogy a felelős minister is fedezve
van, ha valamely ügy a megye autonomiáján akad meg:
a megyéért a miniszter nem felelős.

Ne értsünk tehát a miniszteri felelősség alatt kat-
onai felelősséget: és nem lesz többé megférhetetlen
dolog a felelős miniszterium és a megye.

E helyütt elégnék tartom, a mit e kérdésre mon-
dottam. Igen hosszúra nyujtaná e cikket, ha itt fejte-
getnök — a mi talán felesleges is — hogy 1848. előtt
is fenállottak a megyék, — és azért igen jól tudták,
mily ügyekben és mily mértékig van helye a felirásnak
és félretételnek, — és mily ügyekben nincsen; — és
azért „a kerék vissza felé nem fordult, s az ország-szer-
vezet haladási mozgonya meg nem állott és vissza nem
ment.“

Ha azonban némely dologban lassabban haladtunk
mintsem kívántuk — ki volt az oka? mi volt az akadály?
— higgye el a t. gróf nekünk, a kik már akkor éltünk,
midőn épen a „reform“okról volt szó: épen a megyék
legritkábbban.

Ha nekünk nem hiszi kutassa fel az adatokat —
olvassa a legujabb évtizedek történetét.

„A kormányzó és kormányzandó erő egyensúlyát“
szükségesnek tartja a t. gróf. Helyes; de miután minden
erőt ki akar adni kezünkől, és mind a kormány kezébe
helyezni: én ebben épen csak egyensúlyt nem tudok
képzeln.

Ezen egyensúly ellentéteül egy oldalról a t. gróf
állított fel egy szélsőséget, ama sokat emlegetett sorai-
ban: „Ha az államban az elfogadó engedelmessédk rész
erősebb stb.“ — a másik szélső esetet K. T. barátunk.
A t. gróf ez utóbbiéra azt mondja, hogy „az csak sok
csalatközöst szenvedett, megretentett képzeletből kifolyó
hypotheticus tétel: az övé ellenben tényre fektetett
aziomaticus tétel.“

Épen erre semmiféle tényt fel nem hozott a t. gróf;
— de különben az „axioma“ az, a mi magában oly vilá-

gos, hogy se okoskodással, se ténnyel nem kell, — sőt
nem is lehet bizonyítani. — Az „axioma“ az „absurdum“
ellentéte.

Tényt felhozni — annyi mint „a postertori“ bizo-
nyítani. — De hogy a tények inkább a K. T. barátunk
aggodalmát igazolják — a t. gróf maga mondja, —
mert tények nélkül nem lehetett „sok csalatközöst szen-
vedni.“

A kormány minden lehető tulterjeszkedése, visz-
szaélése, hatalmaskodása ellen a t. gróf kielégítő ellen-
szert lát az országgyűlésben, minden egyéb autonomia
nélkül.

Ámde miután alig van rá példa a művelt világban,
— (sőt nincs — ha nem csalódunk — csak is Rómában
volt) — hogy az országgyűlés bizonyos időközönként
hívás nélkül is összegyűljön; és a kormánynak nem
tetszik azon országgyűlést összehívni: „quid tunc?“ Ezt
már láttuk többször, — a mult, és a jelen században, —
és hogy végre a kormány még is kénytelen volt or-
szággyűlést tartani, épen csak a t. gróf által oly igazság-
talanul halálra ítélt megyéknek köszönhetük.

„Ott, hol egy magyar országgyűlés hozza a tör-
vényt, nem félek stb.“ mondja a t. gróf. De hát miért,
honnán e nagy bizodalma épen a magyar országgyűlés-
ben? Mert ennek tagjai mindannyian a megyékben *)
képződtek; az államférfi, a szónok, a törvényhozó, a
tiszviselő mind itt tanulták meg a törvények szellemét
felfogni, azokat tisztelni, azoknak engedelmeskedni,
azokat magyarázni, és ez volt iskolája a törvényhozásnak
is, — ebben képződött vezér, tiszt és közlegény. Törülje
el a t. gróf ezeket: és nem sokára üres hang lesz azt
mendanunk: „egy magyar országgyűlés.“

A 12. számban megjelent IV. cikkében a t. gróf
az általam idézett azon két cikk ellen fordul, a melyek
Simon Florent pesti ügyvédől a „Hon“ f. é. 14—15
számaiban „Tisztázzuk az eszméket“ czim alatt jelentek
meg. Erről a legközelebbi alkalommal.

A sárosmegyei gazdasági-egylet ügyében.

III.

Régi, de a közvagyonosbodásra nem célzó szo-
kása, kedvtöltése a magyar embernek, hogy ha társasá-
gul egybe jön, szeret szép beszédeket tartani, lakomáz-
ni, versenyezni a nem épen szükséges kiadásokban és
hogy kitűnhessen, csak szépoldalait engedni látni hely-
zetének s így nem örömet szól bajairól. Sok derék ma-
gyar ember van ki ezen öszszokást a gazdasági egylet egy-
bejöveteleiről is fentartani óhajlja — pedig a gazdasági
egyletek célja a közvagyonosbodás. És a mely gazda-
sági egyletre részvényes tagjai elmondhatják: „nem fi-
zeti ki magát“ annak jobb nem léteznie, mert céllelle-
lenes, s előbb utóbb közönyösséggel fog találkozni —
tagjai vissza lépnek — pedig hiszen tőlük függ hogy
olyanná tegyék mikép kifizesse magát, nemcsak a befek-
tetett tőke hanem minden fáradság és kísérlet mit cél-
szerűleg alkalmaztak.

Sokkal tetszősebb dolog csinos jó futó s ugró kül-
földi paripákon versenyt futni és könnyebb a hazai, más
tulajdonokkal született lovakon „kifogni“ — mint p. o.
egy hoszu táblán különféle lenféléket egymással
versenybe állítani s ott a fő díjat elnyerni. De eme disztelen
verseny bizonyára czélszerűbb, gazdasági viszonyaink
javításához, mint a legdiszesebb verseny és versenyi
tánczvizalom.

Ezért óhajtható hogy Sárosmegye gazdasági egy-
lete, tegye elébe a hasznosat a diszesnek, a czélszerűt
a céllellesnek habár ez inkább divatos — és ne tartsa

*) Megyék alatt általában törvényhatóságokat ér-
tünk e cikkben.

lehetlennek azt hogy egy megyei birtokos közönség egyesült erővel saját sorsán a legmostohább körülmények közt is sokat segíthet.

Sárosmegyének mint említettük, egykor fő jövedelmi forrása volt a lentermelés és feldolgozás. Ezen termelés igen szűk körre szorított az előkészítés és feldolgozás tökélyesítése által; mert ez nem honosított. Természetes tehát hogy ha a feldolgozás honosítottatik, a termelés — melyhez némely határ oly kiváltságos sajátságokkal bír, mint a bortermeléshez a hegyalja némely határai — ismét oly jelentékeny jövedelmi forrássá válik mint volt egykor.

A szövet anyagok előkészítéséhez kellő gyárak megvizsgálata s felállításuknak a magas kormány által leendő segélyzése iránt az orsz. magy. gazdasági egyelet már oly előlépéseket tett, melyek nyomán a sárosmegyei gazd. egyeletnek biztosan lehet haladni — s a kellő siker el nem marad.

Közönséges dolog hazánkban, mihelyt az ember valamely gyár felállítását érinti, előlegesen bészárni az értekezést ama köz. formulával: de ha nincs hozzá pénz?? Országzerte valamely olcsó kölcsönpenzokről álmodozunk — holott még soha egy ország sem gazdagodott meg valamely más tulgazdag (ha ugyan lenne ilyen) országtól nyert kölcsön pénz után, kivált ha azokat épen a földművelésbe fektette volna, mely mint tudjuk a legszilárdabb birtok levén, a legkevesb kamatot adja — holott igen előnyösen befektetheti mindenik ország a maga tőke pénzét saját gazdaságába, kereskedelmi s ipar vállalataiba vagy gyarmataiba stb. Sőt azon országok, melyek könnyen jutottak Peru, Mexico stb. aranybányáihoz, csakhamar elszegényedtek, mert feleslegnek vélték a munkálkodást — mely a pénz legbiztosabb forrása. Viszont, mindazon országok, melyek gazdagságát most csodáljuk, épen a munka ágának erőlyes felkarolása által szerezték meg vagyonukat. A munka legbiztosabb s kifogyhatlan forrása a pénznek: kivált ha ez egy nemzet öntudatos törekvéséből származik. Nem lehelten, sok kölcsön pénz által nagy munkákat hozni létre — de akkor ezek gyümölcsének legnagyobb része a kölcsön adóé. A pénz visszafolyik eredete helyére s ha a tevékenység nem belső ösztönből származott, a pénz visszafolyásakor megszűnik: a nép a nemzet elszegényedik. Csupán az öntudatos értelmes tevékenység tehát az, melyben minden vállalat sikerét s a közvagyonosodás alapját keresnünk kell. Lássunk munkához és lesz pénzünk — ha t. i. törvényeink is megfelelnek feladatainknak; és hiában várakozunk olcsó kölcsön pénzre, kivált egy megye egy ország gazdaságának emelése végett — mert ennek ha életre való, önjerejéből kell felemelkednie, s külroli támogatása, politikai szempontoktól sem üdvös.

Nem oly sokba kerül egy előkészítő gyár, hogy azt egy oly megye melyben 851 nagy és 23,929 kis birtok találtak, önjerejéből felállítani ne bírná, kivált ha hitelét is mérlegbe veti, a kormány által segélyeztetik s mind az egyetle mind a háztartásra nézve élébe teszi a hasznost a diszesnek.

Méltán elvárhatjuk mindenik megyétől hol egy egy gazdasági egyelet saját céljának megfelelőleg működik, hogy saját gabonáját s buzáját t. i. az eladóra valót is maga őrlesse meg, saját gyapju termését, lenjét és kenderjét maga fonassa meg, mihelyt közviszonyaink kellőleg szabályozva leendnek: mert hiszen ezen előkészítés nélkül soha nem számíthatunk arra, hogy terményeinket olcsón tova szállíthassuk, biztosan s jól eladhatóvá tehesük — sőt arra sem, hogy saját igényeinket, fedezhessük, mi a közvagyonosbodás és nemzeti önállás első kelléke.

KUBINYI LAJOS.

TÁROZZA.

Furulyámhoz. *)

Jer furulyám, egyetlen egy jó barátom,
Elbucszott a nap már a láthatáron,
Méla kolomp hallik csak a távol sikon . . .
Nem hallja meg senki, ha búmat elsirom . . .
Tudja Isten, mi lehet a kebeclemben?
Könnyebb lesz tán, ha lassan beléd lehellem;
Megviselte már a bánat ezt a lelket:
»Kondorosi csárda mellett, . . . csárda mellett . . .«
El- elsurran fejem fölött egy madárka, —
Sűrű lombnak rejtekében van hazája,
Odaszállott . . . fölzeneg a dal bűvös ajkán;
— Ó! de mért is bántál velem olyan csalfán . . .?
Szivedet én melegítő napnak hittem,
Pedig csak hollygó tűz volt a sötét éjben . . .
Szivem menny helyett a posványba feneklett —
»Kondorosi csárda mellett, . . . csárda mellett . . .«

*) Mutatvány, közelebb megjelenendő költeményeimből.

Országgyűlési tudósítások.

(Képviselőház.)

A felirati javaslat fölötti vita befejezetett, s a javaslat — némi csekély módosítással — elfogadtatott. — (A Felad-ház)

A főrendek felirata már átessett a tárgyaláson, s egy küldöttség fogja azt átnyújtani Ö Felségének. —

LEVELEZÉS.

Sárosból. Girált, 1866. febr. 25. Tekintetes szerkesztőség! Már többször felakarám e hasábokat keresni hogy a szives olvasókkal találkozzam. De itt oly csendes az élet, nem készítenek személyes érdekek a kedves járdataposásra, s nem feszítik meg figyelmünket, „eddig még hallatlan“ érdekességek, szóval az ydilli békét — fényes bálók, nagyszerű búvészelőadások, mind ki-merihetlen források a tárczairónak — míg itt csak a mindennapiság a csöndös családiasság nyújt valami élvezet — s a nagyvilágra csak sohajinkkal emlékezünk vissza. Egy az mi mégis a nagyvilágból érdekel, de ez a nemzet közérdeke, java és ez ugyhiszem mindenkinek szíven fekszik, nekünk kik a napot átdolgozva, éjjel hányjuk meg e fontos ügyet egy mint azoknak kiket nem nyom a munka terhe s a „szerencsés“ születés által csak is ez a gondjuk maradt. Politikai viszonyainkat s ez alapon honatyaikat vitát mi is nagy érdekekkel olvassuk — de hogy is ne: szüksége van a honnak felügyelni érdekeit képviselő követeire, mert parányi ugyan egy porszem de belőlök hegyet alkothatni. Az ujság öre a közvéleménynek s mi a közvéleményre nagyon sokat szeretünk adni — innen megfellehet a nálunk felette dicsegetés lapirodalmi pártolás. Ezzel örömmel dicsekszünk. — Szeretjük kezünkbe venni felföldünk áldozatát, e lapot is mely ügyesen fordulvs kedves benyomást tön sokakra. Az „autonomicus szellem“ körüli viták érdekesek. — Sok fáradság után ujonnan megalakult a sárosmegyei gazdasági egyesület — kérdem hivatalos lapja e „Felvidék“ e fontos intézetnek?*) mert szeretnők a vidéki lapok szükségességét és célját meghonosítani minden körben.

A farsang lefolyt vigan és szomoruan egyaránt ki szánni akarja, elméldkedjék a világ mulandóságain mert a magabizalls — mint tanítják — nagy erény. A lapos erszények tömöttre emlékeztetnek, ezek megelegedésre, boldogságra és így tovább tovább s ha más jutalmunk nincs is — egy rövidke elszenderedés édes álomképekbe burkol.

A tavasz közeledik s mi örvendünk neki mert eloszlítja a komorságot s új életre int. — Ha kívánja t. szerkesztőséged nemokára újra cseveghetünk! (Szívessen látjuk bármikor. Szerk.)

Ujdonságok.

* Becker búvész — kinek sokkal nagyobb hire van, mint a minőt megérdemel — f. hó 21-én lépett fel utolszor a kassai színpadon. — Becker gépekkel dolgozik s ezek és környezői segítségével meglehető ügyességet tud kifejteni. — Műterme — illetőleg a színpad — felszerelése vakító fényű volt előadásai alatt s azt hisszük:

*) Még eddig nem; egyébként mi ugy tudjuk, hogy az egyelet még nincs megalakulva. Szerk.

Hej! de sokan is voltak, kik hozzám szóltak,
Hogy ne higgyek a könyveknek, esküszónak;
Nem tudja mind a sziv, mit a könyves szem vall,
Esküt is mond a leány hazug ajakkal . . .
Én megvetém, kinevettem a beszédet, —
Szivem kiolthatatlanul érte égett;
Érte égett, és tűzében veszni kellett . . .
»Kondorosi csárda mellett, . . . csárda mellett . . .«

Lelkem hogy ha visszazsál a mult időbe,
Kis kertecske árnyában van pihenője . . .
Fehér ruhás szöke lányka szed virágot,
Arczán mesoly tükrözi a boldogságot;
Lomb között a fülemile csattogása,
Derült égen a fényes nap ragyogása —
Szivem hevült . . . a lánykát ölelnem kellett . . .
»Kondorosi csárda mellett, . . . csárda mellett . . .«

Jer furulyám, egyetlen egy jó barátom,
Elbucszott a nap már a láthatáron.
A boldogság is hucsut vett kebeclemtől,
Fájó emlék maradt csak a szerelemből . . .
Rajtad panaszolom én ezt el az éjnek,
A csillagos égig hasson föl az ének . . .
A fájdalmat a föld ugy sem érti már meg —
»Kondorosi csárda mellett, . . . csárda mellett . . .«

GOICS LÁZÁR.

hogy e nélkül mutatványai még kevésbbé lettek volna érdekesek. — Ha Kövesi Ede magyar búvész oly segéd-eszközökkel rendelkezék, mint Becker uram, aligha nem többre tudna menni mutatványival, mint az orosz, porosz stb. felséges udvarok világhírű, de nálánál jóval ügyetlenebb udvari búvésze. — Bámulatos, hogy a színház minden előadása alkalmával zsufolásig megtelt.

* A kedélyes farsang védura Carnevall, mint az eseményekből látszik, megszerette nálunk a szállást. — Nem elégedett meg vele, hogy a farsang tartama alatt annyi derék párt egyesített, de még a böjti napokban is foglalkozást keres magának; s a kis Ámort karonfogva vezetve, újabb házasság kötéssel lép elő. — Folyó hó 24. váltott jegyet nagykalóli Kállay Elek a köztisztelőben álló bizáki Puky Berta urhölgygyel; mely frigyre nem csak kívánjuk a valódi boldogságot, de azt biztosan jósolhatjuk is.

* Az unghvári műkedvelők második előadásra készülnek; a lapunk mult számában közölt tudósítástól, kimaradt Makay E. k. a. neve, ki — mint levelezőnk írja — szép szavaltával köztetszésben részesült. — Sajnáljuk, hogy a többi közreműködőket nem tudatta velünk a levelező ur.

* A miskolci takarékpénztár 1865 évi forgalma — mint a hozzánk beküldött kimutatásból látjuk — 1,232,538 ft. 88 kr. ment, a mérleg és vagyon-állás 648,288 fr. 75 kr. —

* Az országgyűlési napló voltaképen a ház és a képviselők számára készül; de minthogy az országgyűlési tárgyalásoknak photographiailag hű és teljes képét adja, melyet ismerni minden hazafinak, de különösen a választóknak érdekében van: a lapokban megjelent nyilatkozatokhoz csatlakozva mi is reméljük, hogy valamint az egyes képviselők meg fogják az illető választó kerületek számára legalább egy példányban rendelni, ugy maguk a választókerületek, különösen a melyek számossabb községből alkotvák, szintén gondoskodni fognak az országgyűlési munkálkodás ezen egyedül hiteles rajzával megszerezni, s a honpolgárokkal megismertetni. Annyival inkább feltehetjük ezt, minthogy a mostani Napló, ámbár egy-egy ivére sokkal több fér, mint a régibb alaku Naplóba fért, tetemesen olcsóbb a réginél, t. i. 4 ft. száz ivenkint (a régi 5 ft.). Belső berendezése is kényelmesebb, czélszerűbb és pontosabb. A mi a felsőház naplóját illeti, ez külsőleg megtartja régi alakját, belsőleg azonban szintegy van berendezve, mint a képviselő házá. Megrendelések és előfizetések Emich Gusztáv könyvkiadó hivatalába intézendők. (Pe ten, barátok-tere, 7. szám, 1. emelet.)

— A lapunkban már többször említett műkedvelői előadások elseje f. hó 22. tartott meg a kassai színpadon.

Műkedvelők irányában rendszeren elompuh a kritikus tollának éles hegye s szigor helyett a tömjénezésű szeditő balzsamával buzdítja tette a vállalkozó szellemű egyéniségeket.

Kényes helyzet, főképe sorok írójára nézve, ki inkább hallgat, mintsem az igazsággal ellenkezőt állít.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

V.

Az aratás.

(Folytatás.)

E közben az arany haju hajnal szűzfényes arczával szemérmesen bontakozott ki a szikla bércek mögöl, mintegy szebb jövendőt jósolva a látkörnek, a fellegek sűrű kárpitjai szétrepedtek, az ég mennyezet nefejejt színe zomámcozva teljes derűben tűnt elő, a vadon sívító szélvécsek Aeol barlangjaiba rejtőztek, mintha csatatért kiválólag most a tusázó vitézekre bizták volna; a kisdud tábort fel lón állítva a kalászos mezők közepelte, mely mint aranykeret foglalá körül, míg távolabb, mintegy vészterhes felhő közeledék Ali Goel rem hada, lépteiket tompa moraj, lármás hangszibaj kísérte; erre a magyar seregben is élénk hullámozás keletkezett, rögtön előlovagolt Pál vitéz telivér arab pején, fejét gyémántos kalpap, tagjait arannyal gazdagon himzett opál-szin kacagány fedezte, mellén az arany gyapju, a fehér és fekete sas, térdein a britt tárcsaszalag rendjelekkel, kezében (ez volt egyedül sajátja) Zrinyi Miklós ősi kardjával, harsogó hangon lelkesíté a vitézeket, maradjanak hűvek a nemzet dicsőségéhez, inkább hulljanak el egytől egyig, mintsem szegényítő gyalázzal megfelmódjanak; ő is zavát adá, hogy vagy ő aratja le győzelmesen a törökük turbános fejét, vagy ez össze rom-

son; vagy ha szólnia kell, fejét is hajlandó betöretni az igazság kimondásáért.

E sorok megírása után azonban teljes biztonsággal adja át magát a nyugalomnak, mert azon kellemes helyzetben van: hogy az igazságot is kimondhatja s — a mostoha viszonyok által meglehetősen letarlózott — feje is tökéletes épségben hagyaték.

Köszönet érte a lelkes közreműködők ügyességének.

A mai előadást ugyan is csak annyiban lehet műkedvelői előadásnak nevezni, a mennyiben a t. közreműködők nem kötelességből működtek.

De lássuk az előadás részleteit. —

A helyben állomásozó katonai zenekar által kitűnően eljátszott „Nyitány” után

Semsey-Csáky Irma grófnő lépett a színpadra s megjelenésével a legszívesebb fogadtatásban részesült, jelölül annak: hogy a t. grófnő nem először lép a színpad deszkáira, s már e téren is birja a közönség rokonszemes tiszteletét. — Két dalt énekelt „Ungeudult” Schuberttől; és „Mondnacht” Schumanntól) teljes sikerrel; a t. grófnőnek igen kellemes lágy hangja van, s oly érzéssel s annyi bájjal énekel, hogy a hatást soha nem tévesztheti. Ismételt előtapsolásra élénklé még Allaga Géza „Szerettek én egyetlenegy virágom” gyönyörű dalát, mely a legzajosabb tapsokra ragadta a közönséget. — Az előlegezett szíves fogadtatásért tehát a közönség igen gazdag jutalomban részesült.

Winkler Vilma asszony zongora játéka, részben zenekar kísérettel — szinte meglepő volt. A zongorajátékot csak igen gyakorlott művészek ujjai teszik hatássá, s a t. asszonyság biztos, correct játéka bármily hangversenyben hatásos lehet. Liszt rapsodiáját „Carnaval de Pest” különös bravourrai játszta el.

Mayer tánczmeister tanítványairól elég legyen annyit mondanunk, hogy dícséretére válnak tanítjuknak.

Az „Egy csésze tea” vigjáték kerekded előadása épp annyi élvezetet nyújtott mint a hangverseny. A közreműködők: Willenrotter Henrik, Semsey-Csáky Irma grófnő, Csáky Gyula gróf (Camouflet) és Spielberg István, mindnyájan meglepő ügyességgel, s egészen otthonosan játszottak. Csáky Gyula találó comicus alakja igen mulatságos volt.

Igy folyt le az első est, mely minden tekintetben eredménydús vala.

A másnap, f. hó 23. rendezett hangverseny nem volt kevésbé érdekes az elsőnél.

Itt ismét Semsey-Csáky Irma grófnő énekel kettős dalokat Heim Augusta kisasszonynyal a közönség zajos tetszés nyilvánításai közepette.

Wolny Stefania k. a. Willenrotter urral szinte egy kettős dallal gyakorolnak igen kedves hatást a közönségre; — sőt Wolny Stefania k. a. egy pár magyar magándalt is énekel, s érzésteli hangja egész a szívűrhurjait érinté.

Szirmay-Csáky Hedvig grófnő értelmes szavai: Lisa Lisznyay Kálmántól,

Winkler Vilma asszony ismeretes gyönyörű zongora játéka, s

Mayer tanítványai, kecseljes táncokkal, mind igen érdekes részleteit képezék a hangversenynek.

A tánczosok közül valóságos furórét csinált Nemessanyi Nina, krakoviei tánczával, mit annyi kellemmel, oly gyönyörű taglejtéssel s méltóságos tartással lejtett el, hogy táncza a szó szoros értelmében gyönyört nyújtott a nézőnek.

Még egy más tánczosnő is kitűnt a Tündértánczban, ennek nevét azonban nem tudjuk; amint hallottuk: Radányi Adél.

Kedves jelenség volt a tündér tánczosoprotban a kis Mihalovics Dezsőcske; valóságos angyalnak nézte az

bolt kalászos mezők romjai alá temetkeztek. S e hősi szózat nem veszté el hatását, mert a tomboló huszárok és a vasvillás, sarlós, csákányos, kaszás népfelkelők felbuzdulva lángoló haraggal, mint az ég titánai rohantak keresztül a buza mezőkön közelebb közelebb a támadók fölé, és a korány fuvalmát, a pacsirták örömdalát a csaták borzasztó moraja váltotta fel, s a buza kalászos arany koronái olyan félve hajták le fejüket, mintha éreznék, hogy itt nem békés munkások, de dühös oroszlanok aratnak ma.

A rabló had megdöbbsent, hogy alvó, védtelen falu helyett, egy csatákész tábort talált. Ali Goel rögtön kiterjeszté serege szárnyait, hogy mint egy vas láncz mindig szorosabb bilincsek közé szorítsa a kis magyar hadat, megkezdé lankadatlan erélylyel az ágyuzást, s a csataki győ torkából, mint megannyi vezuvokból hullott a halálosztó golyózápor, annyira hogy a csak házi eszközökkel fegyverzett népfelkelők hátrálni voltak kénytelenek, miközben előtör negyven huszár, mint 40 oroszlan, közöttök Leonidásként Pál vitéz; paripák tombolásától reszkettek a kalászos és emberfők, éles kardjaik villámaival elhalványultak a tüzes röppentyűk s rémletes arcuktól megdöbbsent az elbizakodott ellenség.

Midőn szemtől szembe értek lovaikkal vakmerőn beleveték magokat az éles lándzsa erdőbe, s kardjaikkal tág részt, mint egy óriás sehet nyitottak az oszmanok tömött táborán, s a diadal teljes érzetével rohantak azon fényes sátor felé, hol Ali Goel a remény és kétségek iszonyu tsúái közt nézte a viadalt,

E valóságos perczenben a törököknek minden golyója

ember; a közönség közé szórt csókjait tapsok jutalmazták.

Záródókul: Nagy jelenet Wagner Richard „Tannhäuser” című operájából jelmezekben. — Erzsébetet Semsey-Csáky Irma grófnő, Eschenbachot, Willenrotter ur ábrázolta; a záródók-kart a jogász-dalárda tagjai éneklék. — Hatásos jelenet; a magánénekek s a karének is jól voltak előadva.

A színház mindkét este igen szépen megtelt.

Többet kelle ma irnunk ezen két nevezetes estéről, de idő- és tér-hiány miatt kénytelenek vagyunk ismeretősünket azon ohajtással bezárni, vajha a lelkes műkedvelők — a színtársulat eltávozta után — részint a jótékony cél iránti részvétből, részint a közönség mulattatására gyakrabban is rendeznének ily érdekes előadásokat.

Vegyes hírek

— *Ö Felségeik* — mint a P. Lloyd biztos forrás után írja — a felirati vita végleges befejezéséig Budán fognak időzni, hol *Ö Felsége* mindkét ház feliratát átveendi, és a válaszul szolgáló legmagasabb leiratot majd személyesen méltóztatik az országgyűlésnek előterjeszteni — Továbbá hallani, hogy mihelyest a választfelirati viták befejezettek, s a további országgyűlési tárgyalások az új országgyűlésben megkezdettek, az üléseket *Ö Felségeik* is legmagasabb jelenléttel szerencsételtetik.

— *Lajos Viktor* főhg számos pesti kereskedést látogatott meg s mindenütt tetemes összegig vásárolt. Rózsavölgyi műkereskedésében vette meg többi közt a Szózatot, a Rákóczi-t, a Kölcseyhymust (mind szöveg-gel együtt), továbbá Mosonyi, Reményi s mások szerzeményeit. A főh. ifudad alakja a legkedvezőbb benyomást hagyta hátra mindenféle nyájas modora s bizalmas kedélyességénél fogva.

— *(A magyarországi ujoncozásról)* a „Wanderer” közelebb oly közlést hozott, melyre nézve a „S—ny” kijelenti, hogy ama híresztelés, mintha Magyarorszában ez évben az ujoncozás legf. rendelet következtében meg nem tartatnék, vagy felfüggesztenék, vagy elhalasztatnék — teljesen alaptalan.

— *Az olasz királyságban* 38,396-ra terjed azon szerzetesek száma, kiknek az egyházi rendek eltörlésére vonatkozó törvényjavaslat értelmében nyugdíjra volna igényük.

— *Magyar övezgy fődbirtokosok* aláírásával el-látva egy fölhívás küldetett be az országgyűléshez, hogy a képviselő-választásnál szavazati jogot adjon nekik az országgyűlés. „Ha — ugymond — egy negyed-rész telek tulajdonosának ez megadatik; ha a zsidók emancipatioja már is előtérben áll: miként lehetne azt megvonni a magyar övezgy-földbirtokosoktól.

— *A bécsi miniszterek* f. hó 19. Budára érkeztek, s három napi mulatás után tértek onnan vissza a biradalmi fővárosba.

— *A zágrábi országgyűlés* feliratott intézett *Ö Felsége*hez az ujoncozás megszüntetése érdekében.

— *(A párisi világkiállítás magyarországi bizottmányáról)* több mint 300-an jelentkeztek, kiállítandó czikkével. Mindenféle terményt és sokféle iparczikket jelentének be. Hiresb festészeink majd mind részt vesznek, szobormű is négy van bejelentve. E szerint a nemzetek nagy versenyén hazánk a művészet terén is képviselve lesz.

— *(Széchenyi emlékünnepe a pesti nemzeti kaszinóban.)* A mult vasárnap tartották meg a nemzeti kaszinóban azon díszlakomát, melyet gr. Széchenyi István végrendeleti ohajtása szerint minden évben megülnek, ez intézet alapításának emlékére. Ez alkalommal a Széchenyi által hagyott díszserlegből legjobb magyarországi

bort ürítének ki, a legnagyobb magyar emlékezetét él-tetve. Ezuttal a kaszinó legidősb tagja, s egykor Szé-chenyinek bajtársa, *Laczkovics* kapitány nyitá meg az áldomások sorát, a nap és emlékünnepe jelentőségének rövid jellemzésével. — Ezt követé a főáldomás, melyet gróf *Waldstein János* tartott, s először is *Ö Felségét* élítelve, később Széchenyi nagy jelentőségű munkásságá-nak ecsetelésére lért át. Ugyan ez alkalommal a nemes Gróf egy nagybecsű olajfestményt ajándékozott a Caszi-nónak. Ez unnepi lakomában száznegyvenen vettek részt.

— Az „Ost Deutsche Post” írja f. hó 21-ről: Da-cára a hivatalos és felhivatalos lapok czáfolatainak, tény, hogy minisztercrisis forog fenn, melynek kimenete a bu-dai várban ma tartandó tanácskozmányban fog eldöntet-ui. Először is gr. Belcredi-ről van szó, ki a magyar mi-nisterium engedélyezését illetőleg nem ért egyet minis-tertársaival s ellenkezését azzal indokolja, hogy a sep-temberi ministerium alakításánál ez nem hozatott szóba. Sennyei főtárnokmester igaz, mindenkor hajlandóbbnak mutatkozott ez eszme elfogadására, Majláth cancellár ellenben éppen nem. Ezen ügynek ma vagy holnap Bu-dán kell eldöntetnie, s már különböző egyének neveit említik, kik esetlegesen Belcredi gr. helyére lépnének.

— *Bécsből írják a „Pester Lloyd”-nak:* Miként a viszonyokba beavatott egyének erősítik előttünk, a hor-vát udvari cancellária szerkesztett ugyan egy válasz-feliratot a horvát országgyűlés feliratára, mely azonban nem találtatott tökéletesen megfelelőnek. E válaszfelirat támpontul szolgáland a valódi leiratnak, de a Budán tartandó miniszterconferentiában előreláthatólag sokféle változtatásokat fog szenvedni, ha jobbnak nem látják egészen új leiratot szerkeszteni. A leirat főpontja váló-szintűleg oda terjedend, hogy a zágrábi országgyűléstől az államjogi kérdés további fejtegetése elvétetik. ezen-tuli tárgyalásai tisztán az ország belügyeire szoritatnak, s e szerint oly illetékességi kör adatik annak, minővel a latján uli országgyűlések birnak. A háromegy királyság és Magyarország közt fennálló közös ügyek Pesten lesz-nek tárgyalandók és a háromegy királyság utasittatni fog, hogy a koronázási hitlevel szerkesztése végett is a pesti országgyűlésre küldjön követeket.

— *Császárné Ö Felsége* a pesti első szab. illatszery-gyáros Mosch és társa által átnyújtott legújabb talalmá-nyát, legkegyelmesebben elfogadni méltóztatott. König-ség grófnő a felséges Fejedelemsasszony főudvarmes-ternője sajátkezü levelében *Ö Felségének* legmagasabb elismerését fejezé ki az átnyújtott kitűnő szappanyfajért. Ez egyike a legjobboknak e nemben, fehér átlátszó glicerín-szappany, melyet nagy mennyiségben szállít ki a külföldre. E nagy külföldi szállítás, és a felséges Csá-szárnő hízegő elismerése eléggé ajánlják e jeles hazai gyárosaink gyártmányát. Boltjuk a négyoszog-palotával szemben levő „Magyar király” vendéglő épületben van, gyárunk pedig a király utca végén a lövöldei téren.

— *Ö Felsége a császár* Bécsbe visszatérte után, mely mint az „O. D. utche P.” írja, mindenesetre még e hó vége előtt fog bekövetkezni, még több nagy vadászat tartatik, melyekben *Ö Felsége* a császár és fenségeik a főherczegek is részt veendének. Azonfelül még néhány nagyobb rökavadászat is vételett kilátásba.

— *Zágrábtól* taviratozzák, miszerint a határvidéki képviselők *Ö Felsége* parancsára hazaküldettek. Ebből azt következtetik, hogy az államjogi kérdés e jelen or-szágyűlésen többé nem vétetik discussio alá.

— A „Lloyd” értesül, hogy a magnások egy résző módositványt szándékszik a felirathoz benyújtani, mely-ben az átmeneti időszakra és a kiegyenlítés művének keresztülvitelére miniszterium kinevezetését kívánják. A felsőház azon tagjai, kik eredetileg a külön felirat ellen szavaztak, ma conferentiára voltak egybegyűlendőek. (Ezen hír már meg van czáfolva)

az ezer aranyat örö vezérre vala irányozva, hogy elfog-ják vagy elejtsék, mert csak így remélhették a rémle-leten rohanó huszárokat vissza riasztani. Egy golyó talált is, s Pál vitéz daliás melléből vérsugár szökött ki, mosolyogva nyujtván át Zrinyi kardját a mellette álló Eszterháznak s a véres aratás legnagyobb hőse egy buza kévére halálsápadtan rogyott le...

Az oszmanok rémhada kárörvendő kiáltást hallatott, mig Eszterházy keserű fájdalommal morzsolá szét szem-pilláival a föltörülő könyeket, villám gyorsan tova ro-hant, mint a felbuzított griff, csattogva és rombolva, az ellenharcosok mint felriasztott denevérek ijedt huhogás-sal futottak előle, mig a nép felbuzdulva s felbátorodva ezen nagyszerű sikertől sarlóval s vasvillákkal, némelyik csak pusztá oklével csapat előre lekaszálták a számta-lan törököt és arattak győzelmi babérokat...

Ali Goel megdöbbsenne ily kitaró erélyen, ily bá-mulatos vakmerőségen, mely seregeit végpusztulással fenyegeté: s kitűzé a béke fehér lobogóját; de Eszter-házy sejtélylyel bírván az oszmán politicájának, csak ha-mar látta, hogy az ellen csupán időt akar nyerni, hogy összeszedvén magát és kétségbeesésig lehangolt kato-náiba újabb lelkesedést öntson, vissza utasítá a fegy-verszünetet, haladék nélkül rohant előre a boszu és di-csőség ösztön szárnyain, jobbra balra hullottak előtte a letarolt vitézek, vagy eldobálva fegyvereiket arczrabo-rultan kegyelemért esedeztek.

Ezt szemlélve Ali Goel ajkait harapta, fogait csi-korgatta dühében; e maroknyi magyar nép, mely arra gyűlt össze, hogy szep csendesen a kalászos mezőket arassa, most az ő bajnokainak virágait aratja le, mig a

félénkek futnak, mint a nyul s meggyalázzák az ő hir-nevét, mérgeben a vezéreknek gyakran azon nemtelen boszujához folyamodott, hogy saját katonáit lövette ha-lomra, ugy is szétzilált erejét még inkább gyengité; nem sokára belátta, hogy magára maradvá győzelmi zsákmány helyett őt viszik fogságba, felkapván az ál-nádor testét seregromjaival bűvös gyorsasággal elszá-guldott. Eszterházy egész csapatával üldözteté, százez-reket igért jutalmul, ki kiragadja Pál vitézt e karvalyok köréből, de hasztalan! Ali Goel drágának vélt martale-kával megmenekült, s gondolá: Nehány száz ember ugyan elveszett, elvesztém az ütközetet, de azért a ná-dor feje birtokomba esett, az ezer arany, a sultán ke-gye, hatalmas méltóság vár szám: oh csak tombolatok győzelmetekben ti oroszlan-aratók, de azért a legdrá-gabb arany kalász az enyim!

Ha tudta volna, hogy mikor Eszterházyt megsem-misülve hatalmában vélte, az épen akkor jelenik meg a hullakkal s vérpatakmal borított buzakalászos mezőkön; az a hitatos férfiu első diadal utja azon biborra festett buza kéve volt, hol Pál vitéz elbukott s a haza és barát-ság ezen vértanujának oltára előtt leborult s buval ve-gyes hálaérzemenynyé olvadt imáját a magyarok véd-istenének ajánlá fel és a dicsteljes diadalmat a meny-nország seplőtlen királyőjének tulajdonítván, e szeren-csés aratásért Hunnia Nagy asszonyának buzgalomteljes hálát rebegett.

(Folytatjuk.)

— A *Mezőségben* uralkodó inségről a „Korunk” tudósításokat közöl. Hivatalos nyomozások szerint az éhségi hagymáz kitéréséről szóló hírek ugyan alaptalanok, de némely helyeken: mint Bodonban, Zaihon, Kenderesen, Nucson, sat. igen érezhető élelem-hiány uralkodik még a közép-orszályok közt is, és a valódi éhség közel kilátásban áll. Hogy mennyire fokozódott már a baj, azon körülményből is kiviláglik, miszerint Szegyelien egy hold földet 10 forinton adnak el, csak hogy a legsürgősebb szükségleteket fűdzhessék.

— A *budai népszínház* székelt s más berendezési eszközeit elárverezték. A fővárosi lakosság és az összes hazai sajtó számtalanszor s sokféleképp kifejezett kívánsága tehát... füstbe ment! Mi sors vár a kifosztott csarnokra, nem tudni; valószínűleg — sörház. A

gyomor több figyelmet is érdemel, mint a szellem s ha már a „panem et circenses” nem fér meg együtt, jobban leszik, ha az előbbit választják. (M.V.)

Egyveleg.

— Bizonyos ír földművelő, midőn mondták neki, hogy a kenyér ára leszállított, így kiáltott fel: Legszegeléször élttemben örülök legjobb barátom bukásán.

— A b... i fürdőben két uri ember megboszankodván egymásra, az egyik kora reggel a másik ajtajához ment és azt irta rá: „gazember.” A másik rövid

időre meglátogatta szomszédját, midőn is ennek szolgálja által értesítették, hogy ura nincsen honn, de ha valami mondanivalója van, hát csak bizza rá, ő majd tudtára adja urának. Nem, nem, mondá ő, én csupán urad látogatását akartam viszonzni miután ajtomra irta nevével ma reggel.

— Bizonyos orvos, lova megbetegedvén, állatorvost hívatott. Ez, meggyógyítván a lovat, kérdezte az orvost: „Barátom, mivel tartozom önnek?” — Semmivel sem, felelt az állatorvos: soha sem fogadok el pénzt kártársaimtól.”

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, február 21-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	650	—	620	—
Kétszeres	520	—	—	—
Rozs	410	—	380	—
Tengeri	4	—	380	—
Árpa	280	—	260	—
Zab	2	—	180	—
Kása	680	—	640	—
Borsó	920	—	820	—
Lencse	780	—	7	—
Bab	760	—	660	—
Örlött dara	12	—	1080	—
Tatárka	960	—	—	—
Burgonya	2	—	180	—
Aszuszilva	1160	—	1006	—
Szesz itezénkint	—	17	—	16 1/2
Marhahus fontonkint	—	14	—	—
Bornnyuhus	—	16	—	14
Sertéshus	—	18	—	16
Vaj itezénkint	—	36	—	34
Zsir	—	56	—	50
Szalonna fontonkint	—	34	—	32

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi decz. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

	reggel	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Kassa indulás	5 óra — p.			
Miskolc	7 „ 52 „	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 „ 35 „	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 „ 34 „	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 „ 12 „	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 „ 45 „	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 „ 44 „	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 „ 41 „	18.86	14.19	9.06
Pest	8 „ 37 „	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 „ — „	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassá felé:

	8 óra — p. este	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Bécs indulás	6 „ 25 „ reggel			
Pest	9 „ 27 „			
Czegléd	10 „ 27 „			
Szolnok	1 „ 26 „ délután			
Püsp. Lad.	3 „ — „			
Debreczen	4 „ 28 „			
Nyiregyháza	5 „ 25 „ este			
Tokaj	7 „ 29 „			
Miskolc	10 „ 35 „			
Kassá érkezés				

Hivatalos értesítés.

730. p. sz.

38—1

Árverési hirdetés.

Szab. kir. Kassá város törvényszéke részéről ezennel közhírré tételik, miszerint Seiler Lőrincz kassai lakos részére Bezeredy Alajos kassai lakos alperestől bíróság lefoglalt ingóságok úgy mint: lovak, hámok, szekerek, házi butorok stb. f. 1866. évi február hó 27-én délutáni 3 órakor alperes csermely utcai házában tartandó nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek el fognak adni.

Kelt Kassán 1866. é. febr. hó 22.

Steer Ferencz,
aljegyző.

360. t. k. sz.

37(2)3

Hirdetmény.

Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírré tételik, mikép Kósch és Böhm alsó-metznézi közkereseti cégnek Gedeon Mihály Judit ugyanotti lakos elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt és összesen 2200 frtra megbecsült hámor, Alsó-Metznézi községben telekkönyvi 742. számú ivben foglalt ingatlanaira, a helyszínén Alsó-Metznézfőn megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak foganatosítására f. évi március

tek, szántóföldek, rétek és szőlőköl állanak, megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak foganatosítására 1866. évi április 5-dik napja mint első, és 1866. évi május 3-dik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán alól el nem fog adni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs azon ideig bármikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1866. évi január 31-dik napján tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

432. sz.

36(2)3

Hirdetmény.

Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírré tételik, mikép Kósch és Böhm alsó-metznézi közkereseti cégnek Gedeon Mihály Judit ugyanotti lakos elleni perben fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt és összesen 2200 frtra megbecsült hámor, Alsó-Metznézi községben telekkönyvi 742. számú ivben foglalt ingatlanaira, a helyszínén Alsó-Metznézfőn megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak foganatosítására f. évi március

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.

„ Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.

„ Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

„ Tarnóvára, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.

Eperjesről Kassára ugyanakkor.

Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.

Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.

Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.

Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácsban: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
„ N.-Mihályig	1 „ 50 „
„ Gálszécsig	2 „ — „
„ Kassáig	4 „ 50 „
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
„ N.-Mihályig	3 „ — „
„ Szobránczig	4 „ — „
„ Ungvárig	4 „ 50 „
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. . c.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.

Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.

Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácsban: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

23-dik napja mint 1-ső, és f. évi május 4 dik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán alól el nem fog adni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs azon ideig bármikor a törvényszéki irodában megtekinthetők, a birtok csak a 2-dik árverésen lesz becsárán eladandó

Kelt Kassán 1866. évi február 6-án tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Magán hirdetések.

Ezennel batorkodunk a T. cz. Földmívelő urakat figyelmeztetni, hogy Gyárunkban kész vas-ekék, eke-vasak a legjobb anyagból mindig készen kaphatók, és megrendelésekre az eke-vasak aczélból is készíttetnek; — mivel mostan a tavaszi munka következik ajánljuk készítményeinket:

1 vas-eke öntött talppal tartalék vassal 12 osztr. frt.

1 vas-eke öntött talppal tartalék vas nélkül 11 osztr. fr.

100 font. Widats-eke vas, igen kemény anyagból 15 osztr. fr.

100 font. Widats-eke vas, aczélból 26 osztr. fr.

ezzen árak mellett a készletet Kassáig állítjuk — pénzek bérmentes levelek által kéretnek; — megrendelések, a leggyorsabb pontossággal teljesíttetnek Alsó-Metznézfőn Abaujmegeben. 34(2)3

Schürger és Schmotzer.

Egy okleveles tanítónő valamely úriháznál, mint magán nevelő alkalmazást nyerni óhajt. Bovebben értekezhetni ez iránt t. Imre Lőrincz minta - főtanodai igazgató úrnál. 35(2)3

Kelt Kassán hó 21. 1866.

Eladó lovak.

N. M. Gróf Barkóczy ur Ungh-megyébéli Pálóc helységében van egy idomított négy fogat és két hátú ló eladó. Az eladást a helybeni Tisztartó Petrisák Ferencz eszközli. — 33(2)2

Jószág - eladás.

Zemplén megye Bodrogközi járásában az árviztől már majd egészen ment, hatóságilag 154,000 frton felül becsült, gyönyörű kilátással ellátott nemesi birtok szabad kézből eladó. — E jószághoz a Király-Helmeczi hegyen levő egy szőlő is tartozik.

Közelebbi értesítést ad

Matolay Etele.
S.-A.-Ujhelyi ügyv.